

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod Spiritus sanctus à seipso datur & filius quod à seipso mittitur. A. B.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

alios non utique possumus: sed ut hoc fiat Deū super eos à quo id efficitur inuocam⁹. His verbis ex presso dicit nos spiritum S. non posse super alios effundere, id est, aliis dare.

Quod videtur contrarium.

F Cap. 3. n.

SED huic videtur contrarium quod Apost. ad Galat. de se loquens ait, Qui tribuit vobis spiritū & operetur virtutes in vobis. Ecce euidēter dicit se tribuisse spiritū. Sed intelligendū est hoc dixisse Apost. non quia haberet potestatem & autho- ^{Aug. to. 4.} ritatem dādi spiritum S. sed qui ministerium ha- ^{in explana-} tione terit
buerit, in quo dabatur à Deo spiritus S. ut enim ^{ad Gala.} ait August. super eundem locum, exponens illud Apostoli verbum. Ab Apostolo prædicata est eis fides, in qua prædicatione aduentum & præsentia spiritus sancti senserant, sicut illo tempore in no- uitate initiationis ad fidem, etiā sensibilibus mi- ^{Cā. ad prin-} raculis præsentia spiritus sancti apparebat, vt in cipium. Act. Apost. legitur, aperte hic ostēdit quotmodo il- lis spiritum sanctum Apostolus tribuerit: non utique ipsum mittendo in eos, sed prædicando eis fidem Christi: quam illis recipientibus, quod spiri- tū sanctus in eis esset, aliquibus signis visibilibus monstrahatur. Non ergo hominēs quantumcumque sancti dare possunt spiritum sanctum.

VTRVM SPIRITVS SANCTVS

A SEIPSO DETVR.

DISTINCT. XV.

A

HIC considerandum est, cum spiritus Sanctus detur hominibus à patre & filio. Quod est ip- sum temporaliter procedere ab utroque vel mi- nui, utrum etiam à se ipso detur: Si datur à se, & procedit vel mittitur à se. Ad quod dicimus quia S. sanctus & Deus est, & donum siue dātum, & ideo dat, & datur. Dat quidē, in quantum Deus: & datur, in quantum donū siue dātum. Cum autē donatio

F

siue

Cap. 9. ad
finem.

sive datio spiritus S. sit operatio Dei, & communis sit & indivisa operatio trium personarum, donatur itaque spiritus sanctus non tantum a patre & filio, sed etiam a seipso. Vnde August. in 15. lib. de Trinit. dicit, quod seipsum dat. Sicut, inquit, corpus carnis nihil est aliud quam caro, sic donum spiritus sancti nihil est quam spiritus sanctus. In tantum ergo donum Dei est, in quantum datur eis quibus datur. Apud se autem Deus est, et si nemini datur: quia Deus erat patri & filio coeternus antequam cuicunque dareetur: nec quia illi dant & ipse datur, ideo minor est illis. Ita enim datur, sicut Dei donum: ut etiam seipsum det, sicut Deus. Non enim dici potest non esse suorum potestatis, de quo dictum est, Spiritus ubi vult spirat. Ecce aperiens dicit quod spiritus sanctus seipsum dat. Si enim spiritus sanctus seipsum dare non potest, & eu pater dare potest, & filius: potest utique pater dare aliquid & filius, quod non potest S. sanctus. Item: Si pater & filius dant spiritum S. nec ipse dat aliquid: ergo pater operatur & filius quod non operatur spiritus S. dat ergo spiritus seipsum. Si autem seipsum dat, tunc & a seipso procedit & mittitur: quod utique verum est. Nam processio temporalis S. sancti vel missio, ipsius est donatio, & ipsa Dei operatio. Procedit ergo spiritus sanctus temporaliter a se, & mittitur a se: quia datur a se.

Non est mirum si spiritus sanctus dicatur mitti vel procedere a se, cum etiam filius dicatur mitti a se.

Ne autem mireris quod spiritus S. dicitur mitti vel procedere a se: Nam & de filio dicit August. in 2. lib. de Trinit. quod non tantum a patre missus est, sed etiam a seipso & a spiritu sancto: querrens quomodo filius vel spiritus sanctus sit missus, cum uterque sit ubique tanquam Deus? Nam uterque, inquit Aug. legitur missus. De spiritu S. enim legitur. Quem mittet pater in nomine meo.

Et

Ecce iterum: Si abi ero, mittam eum ad vos. Et filius de se dicit: Exiui à patre, & veni in mundum. Ecce Apostolus dicit: Misit Deus filium suum. In Propheta autem scriptum est ex persona Dei: Cœlum & terram ego impleo. Itaque ubique Deus est, ubique ergo est filius, ubique etiam est spiritus sanctus. Illuc ergo missus est filius & spiritus sanctus ubi erat.

Quomodo intelligenda sit missio vtriusq. C

QVOCIRCA quareendum est, quomodo intelligatur missio filii vel spiritus sancti: Pater n. solus, inquit August. in eodē, nusquam legitur missus, sed filius, & spiritus sanctus. Et de filio primò videamus quomodo missum eum Apostolus dicat. Misit Deus filium suum, factum ex muliere: ubi satis ostendit eo ipso missum filium, quo factum ex muliere. Proinde mitti à patre sine spiritu sancto non potuit, quia pater intelligitur mississe eum cū fecit ex fœmina: q[uod] utique non fecit sine spiritu sancto. Ecce hic dicit filium missus à patre & spiritu sancto.

Quod à spiritu sancto filius sit missus, authoritatibus confirmatur. D

ET quod à spiritu sancto filius sit missus, vt ait August. in eodē. authoritatib[us] confirmatur: Ipse Christus dicit per Esaiā: Nunc misit me Dominus, & spiritus eius. De hoc Ambrosius in lib. tertio de spiritu sancto ita ait: Quis est, qui dicit: Me misit Dominus & spiritus eius: nisi qui venit à patre, vt saluos faceret peccatores, id est, Christus: ergo & pater filium misit, & spiritus sanctus. Idē in eodem. Datus est à patre, vt Esaias dicit: Puer natus est nobis, & filius datus est nobis. Datus est audeo dicere, & à sp., quia & à S. S. missus est. Dicit n. filius Dei, sp. Cap. 2. eiusdem in domini super me, propter quod unxit me: euangelizare pauperibus misit me, prædicare captiuis remissionem, & cetera. Quod cum de libro Esaiæ legeret, ait in Euangeliō: Hodie completa est h[oc] scriptura auribus vestris, vt de se dictum esse F 2 signaret.

Cap. 5. in ferius.

Galat 4. 1.

Ibid. paulo inferius.